

תת"ע 3908/12/15 - מדינת ישראל נגד אברהם אביסדריס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3908-12-15 מדינת ישראל נ' אביסדריס אבי

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם אביסדריס

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של **נהיגה בלא רישיון נהיגה** תקף, וזאת כאשר רישיון הנהיגה שלו **פקע בשנת 1996**, וכן בעבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

המאשימה טענה כי יש לראות בנאשם, אשר אינו מחזיק ברישיון נהיגה מזה כ- 19 שנים כמי שאינו מורשה כלל, וביקשה להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים.

הסניגור הסביר כי הנאשם היה בהליך של הסדרת הרישיון, והסביר את נסיבותיו ורקעו האישי, לרבות היותו נכה וערירי, אשר לחובתו אין הרשעות מאז שנת 2000. לפיכך ביקש הסניגור להסתפק בעונש מאסר מותנה ופסילת רישיון לתקופה מתונה, שתאפשר לו המשך הליכי חידוש הרישיון.

כאשר מדובר בפקיעת רישיון לתקופה ארוכה, וכאשר מדובר בעבירה חוזרת של נהיגה בלא רישיון תקף, מגיעה חומרת עבירה זו לחומרה של נהיגה בזמן פסילה. ראו לדוגמא דברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בע"פ 5080/08 **אודי קורן נ' מדינת ישראל**:

"פקיעה כ-14 שנה מעלה את החשש הממשי כי המערער אינו כשיר לנהיגה. אין ספק כי התנהגותו של המערער מלמדת על עזות מצח רבה ולכשעצמה מהווה סיכון הן לעצמו והן לעושים שימוש בדרך באופן המחייב השתת ענישה מוחשית, גומלת ומרתיעה".

ובנסיבות דומות למקרה דנן, אמר בית המשפט המחוזי בחיפה:

המערער שבפנינו עשה דין לעצמו והביע זלזול בשלטון החוק, וכן סיכן משתמשים בדרך, עת שנהג

עמוד 1

כאמור ללא רישיון בתוקף, זאת בהינתן פקיעת רישיונו כ-7 שנים עובר לביצוע העבירות. לא זו אף זו, לחובת המערער הרשעות תעבורה רבות (79 הרשעות), לרבות הרשעות בעבירות תעבורה חמורות כדוגמת עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ונהיגה בזמן פסילה. אין חולק כי עסקינן בעברייני תנועה רצידיביסיטי שהחוק אינו נר לרגליו, כפי שנטען בדיון בפניי ע"י באת כוח המשיבה. בנקודה זו יודגש כי המערער ביצע את העבירות שבפנינו חרף קיומו של מאסר מותנה בר הפעלה שריחף בעת הרלוונטית מעל צווארו, אולם לא הרתיעו כלל.
עפ"ת 21722-04-16 **חסן ג'בארין נ' מדינת ישראל**.

וראו גם החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 2423/12 **שרון כהן נ' מדינת ישראל** שם התייחס בית המשפט לחומרת ההתנהגות של עשיית דין עצמי מצד מי שרשיונו פקע, הגם ששם דובר בפקיעה קצרה בהרבה מזו עליה מדובר במקרה שלפניי, וכאשר הנאשם שם כבר חידש רשיונו בטרם נגזר דינו.

במקרה דנן, לחובת הנאשם עבירה דומה קודמת אחת, ואף היא עבירה, שהתיישנה למעשה, משנת 2000. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות ונמצא בלתי כשיר לביצוע עונש מסוג זה עקב מצבו הרפואי.

בנסיבות אלה, מצאתי לנכון שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר, וזאת הן לאור העובדה שאין מדובר בעבירה חוזרת כמו במקרים רבים אחרים הבאים בפניי והן לאור העובדה כי לא יוכל לרצות עונש זה בעבודות שירות. סבורני כי אין מקום להעניש אדם בחומרה רק בשל מצבו הבריאותי וזאת להבדיל ממי שמסרב לבצע עונש עבודות שירות, מנסה להתחמק ממנו או נמצא בלתי כשיר עקב סיבות אחרות, כגון שימוש בסמים או התנהגות בלתי הולמת.

מתחם הענישה בגין נהיגה בלא רישיון תקף נע בין מאסר מותנה למאסר קצר לריצוי בעבודות שירות וזאת לצד פסילת רישיון נהיגה. במקרה דנן, החלטתי לגזור על הנאשם עונש בתחום הנמוך של המתחם בכל הנוגע למאסר, וזאת לצד פסילה הולמת של הרשיון וענישה מותנית שתרתיע אותו מלחזור על העבירה ותבהיר לו כי אם יפר את האיסור ייגזר עליו בפעם הבאה עונש כבד.

לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

* חודשיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה שאינה מסוג ברירת משפט, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה **לתקופה של שניים עשר חודשים**.

כפי שעולה מכתב האישום, ועל פי הצהרת הנאשם אין הוא מחזיק רישיון תקף להפקדה. לפיכך, הפסילה בתיק זה בתוקף מיום הפסילה עד תום ההליכים, ותחושב מאותו מועד בכפוף לסיום כל פסילה תקפה קודמת שטרם הסתיימה או חושבה, כאמור בהחלטה מיום 14.9.16. **לתשומת לב הנאשם, חישוב הפסילה בפועל הינו במשרד הרישוי, וכל עוד לא דאג הנאשם לחישובה וקבלת רישיון נהיגה תקף הנהיגה אסורה עליו, והוא עלול להיחשב כנוהג בזמן פסילה.**

* בנסיבות, אינני גוזר על הנאשם קנס ואני מורה לו לחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך עשרה ימים.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 2424 נובמבר 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד אבישור מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה עו"ד איל עמאר.